

De geschiedenis van SV Otterlo. (tot 1981)

Vóór de tweede wereldoorlog en in het begin van de oorlog was het dorp Otterlo een kleine gemeenschap met weinig vertier. Een aantal jongens ging vaak buurten bij de schoenmaker Tip Florissen. In zijn werkplaats aan de Barneveldseweg, bij de gezellige warme potkachel, werd heel wat afgepraat. Met name over voetbal, want Tip was een fervent voetballer.

Hij had onder andere gespeeld bij Edesche Boys. Doordat er constant over voetbal werd gepraat groeide de gedachte aan een eigen voetbalclub in Otterlo. Tip en de jongens belegden een vergadering in de kleine zaal achter het café van Jan Grevers. Zo'n 20 jongens wilden wel mee doen. Onder de naam Otterlose Boys werd op die gedenkwaardige dag, 1 mei 1941, de voetbalclub opgericht door o.a. Henk van Kessel, Henk Beumer, Marinus van Santen, Meeuwis en Lammert Versteeg, Jannis Beumer. Krijn Engelen en Piet Beumer. Tip werd gekozen tot de eerste voorzitter van Otterlose Boys.

Maar er was niets, geen veld, geen voetbal, helemaal niets. Geen nood! Een open stuk in het bos, waar nu het voetbalveld aan Onderlangs ligt, werd door de voetballers geschikt bevonden om te beginnen. Tip wist door zijn relaties in de leerindustrie een voetbal te bemachtigen voor een bedrag van fl.25,- en de Otterlose Boys konden nog dezelfde week beginnen. Na een jaartje ervaring te hebben opgedaan op het veldje in het bos, wilde men toch ook wel eens in competitieverband uitkomen.

Dat gaf grote problemen. De spelers moesten niet alleen gelijke shirts hebben maar ook "echte" voetbalschoenen. Zonder bon was in de oorlogsjaren niets te koop. Maar Otterlo was ook toen al een dorp met een grote saamhorigheid. Mevrouw Van Santen had een manufacturenzaak op de hoek Apeldoornseweg - Barneveldseweg. Zij kon wel aan stof komen. Gratis en dan naaide zij de shirts ook nog. Omdat er niet veel stof op voorraad was werd er gekozen voor blauw/wit en deze kleuren zijn nog steeds verwerkt in de shirts. De voetbalschoenen werden over en weer geleend.

Als nieuw speelveld diende een weiland van Tinus Heitink aan de Apeldoornseweg. Als er uitwedstrijden gespeeld moesten worden, kostte dat wel een hele dag omdat er geen vervoer was. Op fietsen met massieve banden reed men naar plaatsen in de Betuwe, Wageningen of Veenendaal. De sfeer was opperbest in het toenmalige 1e elftal met spelers als:

M. Versteeg, P. Schuur, L. Brouwer, J. Beumer, G. van Mourik, K. Engelen, H. Beumer, M. van Santen, L. Versteeg, W. van Santen en H. van Kessel.

Zoals reeds genoemd was de eerste voorzitter Tip Florissen. Het was nog steeds oorlogstijd en elke vereniging werd door de vijand met argusogen bekeken. Zo ook Otterlose Boys. Een NSB-er uit het dorp kwam er al snel achter, dat de afkorting van Otterlose Boys, OB zou worden en dat zou best ook Oranje Boven kunnen betekenen. De naam moest in 1942 gewijzigd worden en de leden kozen voor V.V.O.. Deze afkorting stond voor Voetbalvereniging Otterlo. Later, in 1943, toen er voor een korte periode een korfbalteam bij kwam is de naam veranderd in Sport Vereniging Otterlo (SVO). Deze naam is tot op heden de naam van de vereniging.

In die tijd kostte het lidmaatschap 50 cent inschrijfgeld en 5 cent per week contributie. De training was in handen van de speler met de meeste ervaring. In het begin was dit Henk van Kessel. Tot 1944 kon de vereniging nog voetballen. Daarna was er geen vervoer meer mogelijk. De fietsen, die nog bij de mensen stonden, werden gevorderd door de Duitsers en bovendien moesten de jonge mannen in het dorp onderduiken om niet te werk gesteld te worden in Arnhem of Duitsland.

De eerste voorzitter Tip Florissen, werd gevolgd door Henk van Kessel en daarna door Meeuwis Versteeg.

Direct na de oorlog werd de draad weer opgepakt. Er werd begonnen in de laagste klasse van de onderafdeling Arnhem van de K.N.V.B. Het vervoer werd beter geregeld. Zo was G.J. van Voorst een vaste supporter en in het bezit van een vrachtwagen en bereid naar uitwedstrijden te rijden. De trainingen vonden toen plaats op het terrein van aannemer Eb Bruil op de hoek Arnhemseweg – Buurtweg. Naast het weiland van Tinus Heitink werd er ook een jaar tijdelijk gebruik gemaakt van een grasveld van de heer Brons aan de Houtkampweg.

De jaren 50

In 1953 werd door de gemeente Ede het voetbalveld aan het Onderlangs aangelegd. Door bemiddeling van het gemeenteraadslid, de heer Stroo, Dick Janssen en Jan Wisgerhof, beiden uit Otterlo, werd er zwarte grond aangekocht van M. Hazeleger. Door de gemeentewerker Evert van den Ham uit Otterlo werd het voetbalveld aangelegd. Dit was een heel karwij. Ook in de avonden geholpen door de jeugd werd er 50 cm. grond op het witte zand gebracht en ingezaaid. Door Dirk en Evert van den Brink werden de lijnen aangebracht. Kleedkamers waren niet aanwezig en men maakte gebruik van een schuur bij Hent Brunekreef en later bij Henk Viets op De Roek.

In 1954 kon een tweede seniorenteam worden samengesteld. De behoefte aan een eigen kleedruimte bij het Onderlangs werd groter maar er was geen geld. Een comité in het dorp beheerde het geld dat in de oorlog was gevonden, Onder voorzitterschap van dokter Beumer stelde dit comité wat "oorlogsgeld" beschikbaar en een eenvoudige houten kleedruimte met koud watervoorziening kon gerealiseerd worden. Timmerman Geert van Bruggen heeft hierbij veel werk verricht. De elektriciteit werd tot 1980 afgetapt in een zomerhuisje van De Roek

waarvan Henk Viets de beheerder was. In het "kleedgebouw" was geen ruimte voor de scheidsrechter. Deze kleeedde zich om in een zomerhuisje. De financiën waren toch al een probleem in die tijd. Om meer financiële armslag te krijgen werden jaarlijks toneeluitvoeringen georganiseerd door de leden.

Staannd vlnr. Heyink (scheidsrechter), Jan Wisgerhof, Jan van Ark, Wim van den Brink, Dick Janssen, Breus Versteeg, Wim Koelewijn, gehurkt vlnr: Teun de Rooy, Gies de Wit, Bart Joosten, Dirk Florissen, Wim Bosch.

Begin jaren 50 werd in naleving van andere verenigingen en onder voorzitterschap van Wim van Santen door het bestuur gewerkt aan het huishoudelijk reglement. Een belangrijke rol bij het tot stand komen van het reglement hadden Dr. Beumer, Jan Liefink en meester Engelen, toen secretaris. Pas in het seizoen 1957 / 1958 keurde de ALV uiteindelijk het huishoudelijk reglement goed. Op dat moment waren Wim van Santen en zijn broer Marinus van Santen respectievelijk voorzitter en secretaris.

In 1955 organiseerde de SV Otterlo het "Wilthorsttoernooi op het Onderlangs met de deelnemers Bennekom en Hoenderloo.

In dezelfde jaren 50 vielen de volgende spelers op door hun talent. Dat waren o.a. Gijs van den Ham en Evert van den Brink die werden uitgenodigd voor de K.N.V.B trainingen. Doelman Henny Brunekreef stapte in 1959 over naar het betaalde voetbal. Een contract bij AGOVV uit Apeldoorn leverde een "transfersom" van 600 gulden voor de vereniging op. Brunekreef bleef daarnaast bij Otterlo betrokken en trainde gedurende een tijd het 1^e elftal.

Met de start van het betaalde voetbal werd ook de voetbalpool in het leven geroepen. De inleveradressen in de begin jaren waren o.a. bij Dick Janssen, W. van de Brink en Koen Veen.

Toen Wim van Santen in 1958 afscheid nam telde de vereniging 3 seniorenelftallen en 1 juniorenelftal. Het voorzitterschap werd overgenomen door Dick Janssen (Vivo). Verder zaten toen in het bestuur Henk Viets als secretaris en Jan Plumers als penningmeester. Hij nam de kas over van Jan Wisgerhof. Er zat welgeteld 67 cent in kas. Henk Viets heeft 11 jaar een bestuursfunctie vervuld waarvan 8 jaar als secretaris. Verder hebben zich als bestuurslid in die tijd verdienstelijk gemaakt de heren Wim Bosch, Aart Bouman, Bart Joosten en Evert van den Brink.

Vermoedelijk het 2e elftal 1956-1957.

Staannd vlnr:

E. v.d. Brink, E. v.d. Ham, W. Harmsen, G. Beukhof, R. v. Wakeren, G. v. Wakeren.

Knielend van links naar rechts:

A. d. Rooy, A. Noordman, B. Engelen, E.J. Middendorp, G. v. Voorst.

De eerste kampioenen.

In 1958 werd het 2^e elftal kampioen in de 3^e klasse van de onderafdeling Arnhem. Dat elftal bestond uit:

A. de Rooij, A. Brunekreef, J. Pluimers, G. v.d. Brink, G. van Wakeren, B. Brouwer, D. van Scherrenburg, H. v.d. Ham, G. Beukhof, M. v.d. Ham, W. Blom en S. Brunekreef. Het won de beslissende wedstrijd thuis van ESA uit Arnhem.

Naast speler van het 2^e elftal deed Bart Brouwer vele jaren het onderhoud van de velden z.a. de kalklijnen zetten, bomen snoeien etc. Bart werd op zijn 11^e jaar lid als jeugdspeler waarna hij de club 26 jaar als speler trouw bleef.

In 1959 was het ook feest voor het juniorenteam dat kampioen werd. Meer daarover in het hoofdstuk jeugd.

Door het groeiend aantal leden kreeg de voetbalvereniging rond de jaren 60 toestemming van de gemeente een braakliggend stuk grond te gebruiken als trainingsveld. Met eigen middelen werd het terrein (nu skatebaan) geëgaliseerd en een paar lampen geplaatst.

De jaren 60.

In de eerste helft van de jaren 60 werd door de gemeente bij het Onderlangs de tot op heden in gebruik zijnde kleedruimte gebouwd. Nog zonder douches maar wel met een ruimte voor de scheidsrechter en ballenhok. Er werd ook, naast een verbanddoos, een brancard geplaatst. De eerste speler die er van gebruik moest maken was Gijs van den Ham. Hij brak tijdens een wedstrijd een been wat zijn voetbalcarrière niet ten goede kwam. Maar voor de voetbalvereniging was hij niet verloren want hij heeft nog verschillende jaren als bestuurslid gefunctioneerd.

In de loop der jaren hebben er vele aanpassingen bij de kleedruimte plaatsgevonden, nodig om met de eisen der tijd mee te gaan z.a. douches, verzorgingsruimte etc.

1^e elftal begin jaren 60,

Staand vlnr: Wim de Haan, Steven Brunekreef, Koen Veen, Appie Brunekreef, Teunis de Wit.

Gehurkt vlnr: Wim Wagenveld, Wouter Harmsen, Ries van Ee, Evert-Jan Middendorp, Steven Pluimers, Gijs van Wakeren.

In 1962 werd het voorzitterschap door Dick Florissen (zoon van Tip) overgenomen van Dick Janssen (Vivo). In 1965 nam Cick Böhler het weer over van Dick Florissen. Door het bestuur werden de disciplinaire teugels voor de spelers van het 1^e elftal aangepast. Niet trainen betekende ook niet spelen. En dat was nodig. Voor Otterlo dure trainers werden aangesteld z.a. Hölscher, Hordijk, Kruik en De Haan. Daarnaast stak de vereniging veel geld in het materiaal. Voor iedere speler werd een plastic bal voor de trainingen gekocht.

Het toenmalige bestuur was er alles aan gelegen in het seizoen 1965 – 1966 met het 1^e elftal kampioen te worden in de afdeling Arnhem en te promoveren naar de 4^e klasse van de KNVB. Op 1 mei 1966 bestond de

vereniging immers 25 jaar. Maar alle goede bedoelingen ten spijt kon het kampioenschap in het jubileumjaar niet behaald worden.

Tijdens het 25 jarig jubileum bestond het bestuur uit Cick Böhler, vrz., Ries van Ee, secr., Koen Veen, pm., de leden Henk Viets en Dick Janssen.

Het duurde tot het seizoen 1966 – 1967 voordat het 1e elftal kampioen werd. Dat was onder trainer Wim de Haan, instructeur bij defensie in de Harskamp. Het kampioenschap werd behaald na een gelijkspel bij ESA in Arnhem wat inhield dat het 1^e elftal van Otterlo ongeslagen kampioen werd voor het eerst in 26 jaar van haar bestaan.

Promotie naar de 4^e klasse K.N.V.B was een feit maar het bracht ook problemen. Een nieuwe trainer met een trainersdiploma moest worden aangesteld en het voetbalveld aan het Onderlangs voldeed niet aan de eisen die de K.N.V.B. stelde zodat afkeuring het gevolg was. SV Otterlo, een bloeiende vereniging maar zonder speelveld. De gemeente was bereid èèn sportpark aan te leggen voor SDS, Otterlo en Harskamp aan de Laarweg in Harskamp. Dit was voor alle verenigingen niet acceptabel. Als oplossing werd gevonden dat het 1e elftal haar "thuis" wedstrijden ging spelen op de Bosrand in Ede, als gast van de voetbalvereniging Blauw-Geel. Na twee jaar, in 1969, verhuisde Otterlo naar sportpark Meulenveld, nu als gast van de voetbalvereniging Harskamp.

De eerste gediplomeerde trainer werd aangetrokken, Ton Lens uit Ede. Hij verzorgde de trainingen van het 1^e en 2^e elftal. In het begin was hij ook nog speler met als kwaliteit zijn vrije trappen.

De eerste jaren na het behaalde kampioenschap waren moeilijke jaren. Geen speelveld en nagenoeg geen inkomsten waardoor de vereniging financieel nauwelijks uit de voeten kon. In die jaren was Teus van Santen penningmeester. Hij mag met name genoemd worden, want wat hij voor de vereniging betekent heeft, grensde aan het onvoorstelbare.

De jaren 70

Dick Janssen nam in september 1972 het voorzitterschap over van Kick Böhler. Hij zette het reeds ingezette traject voor het nieuwe sportveld voor de SV Otterlo met ongekend veel inzet voort. Mede door zijn inzet en gesteund door de overige bestuursleden kon de SV Otterlo het seizoen 1973 – 1974 starten op sportpark "De Dries" aan de Weversteeg.

Op het nieuwe veld kwamen er in eerste instantie geen reclameborden. Na het maken van een rekensommetje kwam het bestuur tot de conclusie dat de kosten hoger waren dan de baten, mede doordat er een afdracht aan de gemeente moest plaatsvinden. Sponsoring stond nog in de "kinderschoenen" en bestond voornamelijk uit het schenken van de wedstrijdballen en de eerste trainingspakken met reclame werden beschikbaar gesteld voor het 1^e team. Een andere bron van inkomsten waren de Lotto- en Totogelden. Jaren was het inleveradres in het "patathok" van Jan Grevers waar Breunis Versteeg iedere woensdagavond aanwezig was. Henk (Flok) Janssen hield de administratie bij en Jan Schreuder zorgde ervoor dat de ingeleverde formulieren op tijd in Arnhem kwamen. In de wintermaanden werden er een klaverjas- en jokeravond georganiseerd door Henk van Loenen, Fred Bruil en Evert van Voorthuizen. De opbrengst hiervan ging naar het jeugdbestuur.

Eind jaren 70 werd door de vereniging ieder lid in de gelegenheid gesteld een shirt voor een bedrag van 10 gulden een shirt te kopen. Het reinigen van de door de ondernemers geschonken trainingspakken en de shirts bracht ook veel kosten met zich mee. De sportkleding werd collectief gewassen door mevr. Van Santen (tante Eef) gevolgd door Janny Bresser. In het kampioensjaar 1972 had het 1^e elftal trainingspakken van Bouwbedrijf Minnen. In 1981 had het 1e elftal en een jeugdelftal trainingspakken van restaurant "Planken Wambuis", het 2e van de verz.mij. R.V.S. en het 3e van het bouwbedrijf Minnen.

Een sportpark zonder een "eigen home" kon niet meer. Al de jaren daarvoor vond het clubleven voornamelijk plaats in het café van Jan Grevers. Men kan stellen dat het café het hart van de vereniging is geweest. Daar kwamen de leden samen voor vertrek, vergaderingen en na de wedstrijd. De bouw van het clubhuis werd voortvarend ter hand genomen maar de kosten, geraamd op fl. 60.000,-- , waren wel een probleem. Een actie met de verkoop van "bouwstenen" bracht niet het resultaat dat men verwachtte. De opgezette loterij in samenwerking met de muziekvereniging OBK, met als hoofdprijs een auto, was een groot succes. Dit bracht 9000 gulden netto op voor de vereniging en een drive-in-show met de toen populaire Eddy Becker bracht nog eens 3000 gulden in de kas. Met de subsidie van de N.S.F. en de gemeente Ede durfde het bestuur de bouw aan. Temeer daar de altijd zuinige penningmeester Teus van Santen nog enkele potjes met centen vrij kon maken.

Door bestuurslid Bertus Hazeleger werd te bouwtekening gemaakt en bouwbedrijf Minnen bouwde casco.

De bouw was niet mogelijk geweest zonder de vrijwillige werkzaamheden van de vele leden. De eerste steen werd gelegd door de oprichter van de vereniging, Tip Florissen en wethouder Bos verrichtte op 29 maart 1974 de officiële opening.

In 1974 bestond het bestuur uit Dick Janssen vz., Hans Bakker secr., Teus van Santen pm., Henk van Loenen, Jan (witte Jan) Janssen en Bertus Hazeleger.

De eerste kantinebeheerder werd Gert Ribbers. Gert en zijn vrouw Truida hadden op het Onderlangs al vanuit een oude caravan versnaperingen verkocht en "ervaring" opgedaan. Naast Gert Ribbers hebben opeenvolgend Jonny Bunt en Wim Hekkers tot en met dit jubileumjaar de honneurs in de kantine waargenomen.

In 1977 kwam voorzitter Dick Janssen onverwacht te overlijden. Als speler, bestuurslid en voorzitter had hij tijdens zijn leven veel voor de vereniging betekend. Het voorzitterschap werd overgenomen door Evert Mulder die na anderhalf jaar om persoonlijke redenen afscheid moest nemen. Het voorzitterschap werd overgenomen door Koen Veen. Koen was een voetbal- en verenigingsmens in hart en nieren. Al meer dan 25 jaar was hij lid van de vereniging en verschillende taken vervuld in diverse bestuursaanstellingen, trainer van verschillende jeugd- en seniorteamen en leider van verschillende teams.

Sportieve prestaties in de jaren 70

In het seizoen 1970-1971 bestond er een lange tijd een gereede kans om de titel te behalen, hetgeen toen net niet lukte. Onder trainer Barten lukte dit wel in het seizoen 1971-1972. Na een spannend competitieverloop tussen Blauw-Geel en SV Otterlo leek Blauw-Geel de beste papieren te hebben. De voorlaatste competitiewedstrijd was Blauw-Geel tegen Otterlo. Blauw-Geel stond op dat moment stond op dat moment 1 punt boven Otterlo en bij winst zou Blauw Geel kampioen zijn. Tegen een ieders verwachting in liep het anders en Otterlo won met 0-2 van de favoriet. Een week later kon Otterlo kampioen worden door te winnen van Uni VV. Dit liep echter anders. Door doelpunten van Jan Zwanenburg en Nelis Feenstra kon op het nippertje een gelijkspel (2-2) worden afgedwongen. Blauw-Geel wist de laatste wedstrijd winnend af te sluiten. Een beslissingswedstrijd volgde. Deze wedstrijd werd op zaterdagavond op de Bosrand in Ede gespeeld. De spelersgroep kwam al aan het begin van de middag samen in pension de Wever. Een boswandeling, goede gesprekken en een gezamenlijke maaltijd behoorden bij de voorbereiding. Ongeveer 2000 toeschouwers zagen SV Otterlo met 0-4 winnen. Het kampioenschap en promotie naar de 3e klasse van de K.N.V.B was een feit. Dit was een prestatie die er mocht zijn gelet op de smalle selectie van het 1e en het ledenaantal van de vereniging. Dit was ook één van de redenen dat de SV Otterlo zich niet kon handhaven in de 3e klasse en in het seizoen 1972-1973 weer degradeerde naar de 4e klasse.

In de 4e klasse kon de SV Otterlo zich veelal naar behoren handhaven in het "linkerrijtje". Trainer Barten nam in 1975 afscheid om gezondheidsredenen nadat hij vijf jaar Otterlo gediend had.. Ruud Plas werd zijn opvolger. Wim Plumers werd elftal leider en Dick Bresser de vaste grensrechter, opvolger van Dick van Voorst die dit jaren had gedaan.

Na Ruud Plas werd in 1978 dhr. Kanselaar en in 1980 dhr. Garrits als trainer aangetrokken. Uit het aantal gediplomeerde trainers die de SV Otterlo vanaf 1967 spelend in de K.N.V.B. heeft gehad mag blijken dat de vereniging een betrouwbare en gelet op die tijd al een goed georganiseerde en functionerende vereniging was.

Naast deelname aan de competities deden het 2^e en 3^e team mee aan het "Pinksterentooi" voor het hele gezin in Dieren. Een gezellig toernooi dat veelal werd afgesloten met een diner. Zelf organiseerde Otterlo op Hemelvaartsdag vele jaren het "Waldhoortoernooi" voor het 2^e team.

Met de jeugd als toekomst

Het eerste jeugdelftal van de voetbalvereniging Otterlo. Een team in de leeftijd van 12 tot 16 jaar speelde in het seizoen 1949-1950. Na afloop van het seizoen ging vrijwel het gehele team over naar de senioren. Het team bestond uit de volgende spelers: Bep Vossers, Gerrit de Wit, Henk Groeters, Gijs van Wakeren, Dirk Florissen, Appie Holman, Piet Kraak, Wim van Santen, Wijnand Schreuder, Gijs van den Ham, Jonny Kennis, Bart Brouwer, en Jan van den Brink. Onder trainer/leider Marinus van Santen.

In 1956 kwam Roel van Laar als jeugdleider bij de vereniging. Hij was in het bezit van een door de K.N.V.B erkend diploma. Hij trainde het juniorenteam dat in 1956 voor het eerst aan de competitie deel nam. Een groot stimulator voor de schooljeugd om te gaan voetballen was in die tijd het hoofd van de lagere school, meester Engelen. Na een jaar verliet Roel van de vereniging en werd opgevolgd door Henk van den Ham. Die leidde het juniorenteam in het seizoen 1958-1959 naar het eerste kampioenschap.

Het team bestond o.a. uit: Henk van Scherrenburg, Dick Bloem, Arnold Mientjes, Jan de Rooij, Kees Sukkel, Henk van Engelenhoven, Wim van Lagen, Hans Bunt, Henk van den Brink, Koen Veen en Evert Jan van Loenen. Gezien de namen en hun latere prestaties, zaten enkele goede spelers in dit elftal. De beste spelers moesten, op voordracht van de elftalcommissie, al op jonge leeftijd doorstromen naar het 1^e of 2^e elftal. Het negatieve gevolg was dat het jeugdteam weer uiteen viel.

In die tijd werden de seniorenelftallen wekelijks samengesteld door een z.g. "elftalcommissie". De leden stelden ieder voor zich het elftal samen en na vergelijking en veel discussie werden uiteindelijk de elftallen, voornamelijk het 1^e, samengesteld en bepaald wie er speelde. Er was natuurlijk altijd kritiek op de beslissingen maar pas bij de komst van de eerste aangetrokken trainer voor het 1^e elftal werd de commissie afgeschaft.

Het duurde tot 1963 dat er weer juniorenvoetbal mogelijk was. Wim Bosch wierp zich op als jeugdleider en de trainingen werden verzorgd door Wim de Haan. De taak van Wim Bosch werd overgenomen door Drikus van Scherrenburg. In 1965 besloot het bestuur speler Wim de Haan aan te stellen als trainer voor zowel de junioren als de senioren. Er was inmiddels zoveel jeugd gaan voetballen dat er een splitsing werd gemaakt tussen junioren oud en -jong. De junioren oud werd nog wel door Wim de Haan getraind maar zijn opvolger in 1967, Ton Lens, wilde de jeugd niet trainen waardoor de jeugd zonder trainer kwam. Drikus van Scherrenburg maakte zich terecht boos om het feit dat de jeugd geen training kreeg dat hij stopte met het leiderschap. Om uit de impasse te komen ging Koen Veen vanaf 1967 - 1968 de jeugd trainen. Anton Moll was bereid leider te worden van de junioren oud en de zoon van Wim Bosch, Gert Bosch, werd in 1968 leider van de junioren jong.

In die tijd werden de pupillen jaren lang getraind door Wim Jonkers, die ook nog enige tijd bestuurslid is geweest. Ook Jonny Bunt heeft in de 2^e helft van de jaren 70 enkele jeugdteams getraind.

In de tweede helft van de jaren 60 kwamen ook weer de eerste kampioenselftallen. Het B-elftal, (14-15 jaar) werd kampioen in het seizoen 1967-1968. Het elftal getraind door Koen Veen en leider Gert Bosch bestond o.a. uit: Henk Beumer, Jan Schreuder, Henk Jansen, Dick van den Ham, Dries Jonkers, Guus Goossens, Dick van den Brink, Wim Scheperkamp, Fred Bruil, Gijs Jonkers en Henk Wisgerhof. Het kampioenschap werd behaald met een doelsaldo van 141-8. Fred Bruil nam 108 doelpunten voor zijn rekening.

In het seizoen 1969-1970 werd het B-elftal opnieuw kampioen met slecht drie verloren wedstrijden. Nu met de volgende spelers: Henk Beumer, Bert Schreuder, Henk Wisgerhof, Ad Jansen, Ronny Langeland, Gijs Jonkers, Aart Jonkers, Zeger de Zeeuw, Fred Bruil en Dikkie van de Brink.

In het seizoen 1968 – 1969 telde de junioren jong 17 spelers en de pupillen 16 spelers. Van de 33 spelers waren er in 1981 nog 7 actief, In het seizoen 1973 – 1974 werd de C-1 (12-14 jaar) kampioen.

Gert Bosch bleek een voortreffelijk en stimulerend leider te zijn. Hij behaalde het jeugdtrainers- en het scheidsrechtersdiploma. Op 11 april 1977 werd door zijn stimulerende kracht het jeugdbestuur opgericht. Gert was in 1977 ook één van de initiatiefnemers om een pupillencompetitie op te richten met de verenigingen uit de buurt. De K.N.V.B voorzag daar toen nog niet in. Naast deze activiteiten regelde Gert de deelname aan vele jeugdtoernooien en de voetbalweekenden naar Koningswinter in Duitsland. Tot op heden (1981) is Gert nog immer actief binnen de jeugdafdeling van de vereniging.

In het seizoen 1980-1981 was er geen A-1 team in de competitie. Het laatste A-team nam in het seizoen 1978-1979 echter glorieus afscheid door het kampioenschap te behalen. Ook dit team werd getraind door Koen Veen en begeleid door Wim Pluimers en Drikus van Scherrenburg.

Het team bestond uit de volgende spelers:

Herman Gaikhorst, Gerrit Meijer, Henny van de Kraats, Henk van Omme, Dick de Koning, Bertus Groeneveld, Alfred de Rooy, Gert-Jan Rap, Berend Pol, Adrie Jansen, Wim van Santen en Gerrit van Beek. Drikus Scherrenburg en Wim Pluimers leiders en Koen Veen trainer / coach / praatpaal.

SVOtterlo 40 jaar.

In 1981 had de SVOtterlo 5 senioren teams, 1 B, 1 C en 3 pupillen teams in de leeftijd van 6 t/m 11 jaar. De inkomsten bestonden naast de contributie van de leden, uit de lotto- en totogelden, reclameborden, ruim honderd donateurs en de inkomsten uit de kantine.

Het bestuur van de jubilerende vereniging bestond uit de heren: K.W. Veen vzt, H. Beukhof sr, pm, G.A. Veldman secr., T. van Santen wedstr.secr., H. van Loenen, kantinezaken, J. Wisgerhof, 2^e vrz. en B. Teunissen 2^e pm.

Het bestuur werd rond de jaren 80 ondersteund door vrijwilligers z.a. de sportkeuringadministratie door D. (Rufes) Janssen, donateursgelden door A. Bruil, aanplakbiljetten door H. (Flok) Janssen en aan de kassa bij de thuiswedstrijden van het 1^e Jan Janssen. Niet onvermeld moet blijven het jeugdbestuur, trainers en de leiders die iedere week weer klaar stonden.

Het bestuur had in het jubileumjaar de wens een tweede speelveld, een ruimere oefenhoek en uitbreiding van de kantine met een bestuurskamer en nieuwe toiletgroep binnen afzienbare tijd te kunnen realiseren.

Anekdoten uit de jaren 50:

Gijs van Wakeren kreeg het voor elkaar de bal door het doelnet te schieten. Rechtsbuiten Kampschuur was een goede voetballer maar niet de snelste buitenspeler "Ze mogen mij wel een taxi geven" was een typische opmerking van hem. De politieman Noortman uit Otterlo, presteerde het om zaterdag voor Otterlo te spelen, zondag voor Veenendaal terwijl hij in werkelijkheid nog lid was van zijn voormalige vereniging in Velsen, het huidige Telstar.

Het bestuurslid M. Verteeg speelde mee in de Toto en wat bleek zondagavond, hij had prijs. Hoe groot de prijs was wist hij nog niet toen hij 's maandags tijdens de bestuursvergadering bij Grevers iedereen vrij hield. Helaas bleken de gemaakte kosten de uiteindelijk uitgekeerde prijs van bijna 40 gulden verre te overtreffen.

Bart Brouwer was door het dolle heen toen het 2^e het kampioenschap behaalde zo erg zelfs dat hij de pijn niet voelde van het tijdens de wedstrijd gebroken voetbeentje. Eerst moest er gefeest worden, die voet kwam maandag wel.

In die tijd mochten reservespelers pas invallen als een speler daadwerkelijk door een blessure niet verder kon spelen. Dick Bloem en Koen Veen hadden in het seizoen 1959-1960 al zeven keer reserve gestaan bij het 1^e maar geen bal geraakt. Eindelijk werden ze door trainer Kruij in het 2e opgesteld tegen D.V.O.V. Onderweg naar Velp kreeg de auto van Ab Brunekreef pech in de omgeving Schaarsbergen. Het duurde wel een tijdje voordat de auto verder kon. Chris Kennis, als supporter meegegaan, had een beter idee om de tijd door te komen n.l. in een naburig café. En Ab had na het repareren van de auto ook wel zin in een biertje. Van voetballen is het niet meer gekomen.

Anekdoten uit de jaren 60:

Om wat meer financiële armslag te krijgen werden tijdens de thuiswedstrijden van het 1e z.g. steunbonnen van 25 cent verkocht aan de toeschouwers. Er waren echter "supporters" die de verkopers steeds voor bleven langs het veld.

Tijdens een bestuursvergadering hadden Bouman en Wisgerhof een weddenschap afgesloten over een bepaald verkeersbord in Wekerom. Om ieders gelijk te bewijzen gingen ze samen in de auto, terwijl het spiegel glad was, naar Wekerom. Wie er gelijk had vertelt het verhaal niet maar de gekochte fles Jenever was aan het eind van de avond leeg.

Een leuk verhaal is wel dat van de voetballer Exoo. De familie Exoo kwam in Otterlo wonen en wat toen veel voor kwam "wat van buiten komt is goed". Exoo zou een goede voetballer zijn en werd direct in het 1^e opgesteld tegen Redichem. Wat bleek, hij kon geen bal raken. Zijn uitspraak was: "wacht maar jongens, na een paar wedstrijden gaat het wel beter". Het mocht niet zo zijn.

Tijdens een wedstrijd stond Willem van der Meent in het doel. Hij had een probleem, hij moest naar het toilet. "Scheids, effe wachten ik mot pissen" riep hij bij een doelschop en verdween in de bosjes. Een schorsing volgde.

Wim Wagenveld en Koen Veen werden geschorst voor "praten" en commentaar op de scheidrechter. Wim Pluimers mocht de week daarop spelen. Het werd echter niet stiller tijdens de wedstrijd, integendeel Wim praatte meer dan Wim en Koen samen.

Dries Jonkers had een hekel aan lopen en presteerde het tijdens een training van de jeugd door het bos te gaan naar de kleedkamer en vervolgens naar huis. De trainer had dit echter in de gaten en Dries werd zaterdag niet opgesteld. Dit vond hij vreemd en vroeg om uitleg of was de trainer hem vergeten. Dries kreeg als antwoord: "Ik ben je niet vergeten, maar toen ik het elftal na de training opstelde was je er niet".

Wedstrijdverslag kampioenswedstrijd 1967.

De zenuwen speelden de Otterloërs in deze wedstrijd parten. Ondanks dit had Otterlo in de 1^e helft het betere van het spel. De sterke wind werkte niet mee aan een mooie wedstrijd. Teunis de Wit presteerde het om een doeltrap tegen de wind in, een corner tegen te krijgen. Ondanks een vingerblessure stond hij zijn plaats niet af en keepte een prima wedstrijd. In de 1^e helft nam Otterlo de leiding door een doelpunt van Rein van Wakeren. Na rust sloeg ESA keihard toe door kort achter elkaar te scoren: 2-1. In die wedstrijd waren spelers als Henk Hendriksen, Wim Pluimers en Dick Bloem van onschatbare waarde. In een alles of niets offensief scoorde het 10 minuten voor het einde de 2-2. Rechtsback Dick Bloem gaf een uitstekende voorzet naar Henk van Scherrenburg die vrij voor de doelman kwam. In eerste instantie redde de uitlopende doelman, de bal kwam voor de voeten van Rein van Wakeren die vervolgens ongehinderd de bal in het lege doel kon schieten.

Dit elftal bestond uit de spelers:

Staannd vlnr: Bert Ivens, Cick Böhler (vrzt en grensrechter), Steven Brunekreef, Dick Bloem, Wim Wagenveld Ever Jan van Loenen Wim Pluimers, Wim de Haan (trainer)

Gehurkt vlnr: Geert van den Ham, Henk Hendriksen, Teunis de Wit, Henk van Scherrenburg, Rein van Wakeren, Koen Veen.

Wedstrijdverslag kampioenswedstrijd 1972.

Aanvankelijk bleek Blauw-Geel de wedstrijd te zullen maken. Vanuit de verdediging werden in het eerste kwartier enkele fraaie kansen gecreëerd waarbij Wijnands, de linksbuiten van Blauw-Geel, de Otterlo verdediging het zeer moeilijk maakte. In de 12^e minuut kreeg Bert Ivens op het middenveld een vrije trap te nemen. Bert schoot direct op doel, een prachtige trap maar mede door een "blunder" van keeper Jansen verdween de bal in het doel: 0-1. Op dat moment tegen de spelverhouding in. Otterlo ging beter spelen en de counter lukte steeds vaker met de snelle spitsen Jan Zwanenburg, Fred Bruil en Harmen de Bondt. Vooral de overal aanwezige Harmen zorgde er voor dat er steeds gaten in de door Slotboom geleide verdediging van Blauw-Geel vielen. In de 30^e minuut kwam Jan Zwanenburg op eenvoudige wijze in balbezit, omspeelde keeper Jansen en schoot op doel. Door verdediger Van der Wal werd de bal uit het doel geslagen. Strafschop !. De door Bert genomen strafschop werd in 1^e instantie door keeper Jansen gestopt. De strafschop mocht echter overgenomen worden en in 2^e instantie maakte Bert geen fout, 0-2 !! Nog geen drie minuten later brak Jan Zwanenburg op links door de verdediging. De voorzet op Harmen de Bondt werd door doelman Jansen gedeeltelijk weggewerkt waarna Fred Bruil de bal in het doel kon tikken 0-3 !!! Na rust begon Blauw-geel opnieuw energiek aan de 2^e helft en Otterlo kwam onder druk te staan. Het waren ondermeer Bert Ivens en Henk van Scherrenburg die verdedigend geen fouten maakten. Aan Blauw-Geel werd een strafschop toegewezen nadat doelman Jan Joosten bij een corner een overtreding had begaan. Wijnands nam de strafschop maar deze werd door Jan Joosten op bekwame wijze gestopt. De moed zakte bij Blauw-Geel in de schoenen. Nadat Hans Bunt was ingevallen voor de geblesseerde Fred Bruil viel al snel de 0-4. Hans werd in zijn opmars onreglementair gestopt met als gevolg een strafschop. Bert had geen probleem met zijn 3^e strafschop.

Het kampioensteam bestond uit:

Staannd vlnr: Fred Bruil, Harmen de Bondt, Nelis Veenstra, Jan Schreuder, Evert-Jan van Loenen, Bert Ivens, Jan-Willem Versteeg, Bart Barten.

Gehurkt vlnr: Teunis de Wit, Hans Bunt, Jan Joosten, Henk van Scherrenburg, Henk Hendriksen, Jan Zwanenburg. Niet op de foto: Dick van Voorst (grensrechter).

De kampioensbeker werd beschikkingbaar gesteld door de supporter Jan (Tip) Florissen, zoon van de oprichter van de vereniging.

Voorzitters: Tip Florissen, Henk van Kessel, Meeuwis Versteeg

Wim van Santen	1952-1958	Ereleden:	Wim van Santen
Dick Janssen	1958-1962		
Dick Florissen	1962-1963	Trainers onderafdeling Arnhem K.N.V.B:	
Dick Janssen	1963-1965 (a.i.)	H. Brunekreef	
Cick Böhler	1965-1972	Kruik	
Dick Janssen	1972-1977	Hölscher	
Evert Mulder	1977-1978	Hordijk	
Koen Veen	1978-	W. de Haan	
Trainers in de K.N.V.B.: Ton Lens 1967, Bart Barten 1970, Ruud Plas 1975, Kanselaar 1978, Gerrit Garrits 1980			